

A nowhere girl from a nowhere land

2018 firade Alma Löv tjugo års jubileum med tjugo olika separatutställningar med det övergripande temat ” a nowhere girl from a nowhere land” med inriktningen att röra oss bortom landgränser, status och verklighet. De utställningar som visats har varit alltifrån den sibiriska fotografen Evgenia Arbugaevs surrealistiska landskap från Sibirien, Lovisa Ringborgs hybridskulpturer sleepers, Goran Hassanpours poetiska skulptur med speglar ute i skogsdungen, Isländska konstnärens Egill Saebjörnssons absurda videoverk, Maja Droettos spegelvagn som rullas fram som ett stort kalejdoskop, Anders Sletvold Moes väggmålning i olika nyanser av svart, en helt ny paviljong byggd av Vårdinge By folkhögskolas studenter, Ann Edholm och Tom Sandqvist omskakande installation med målningar och ljudverk från koncentrationslägret vid Auschwitz. (Se **bifogad bilaga för mer info**)

Att träda in i ett slags ingenmansland där det är upp till betraktaren att tolka, där det inte finns förskrivna regler för hur saker och ting ska vara, hur man ska bete sig och där man likt barnet får tillåta sig att förundras är ett tillstånd som ofta ger nya insikter och sett har symboliserat Alma Löv. Att ge sig ut i det okända och ställa oss öppna inför det vi möter. Att även tillåta att tvivlet ibland tar över och låta gränser mellan dröm, fantasi och verklighet suddas ut.

Alma Lövs ambition är att visa och tillgängliggöra samtidskonst på landsbygden, samt att vara en plats både för eftertanke, nya perspektiv och provokation. En fristad där konsten kan upplevas i nära relation och gärna i interaktion med publiken. Där det ljusa och mörka möts eller hänger ihop, där oväntade möten kan uppstå. Där det etablerade möter det nya. Där de redan invigda möter de som upplever konsten för första gången. En mötesplats och experimentverkstad där konsten, naturen, tekniken och människan förenas. Det är konsten som står i första rummet och allt annat anpassas efter konsten, blir en dialog med konsten. Gestaltning sker så att publiken på bästa sätt kan ta till sig sin upplevelse. Medelådern är låg, många barn tar med sig föräldrar, istället för tvärtom. Nyanlända bjuds in som en självklarhet, och deltar i projekt och workshops.

Konstnärer får full frihet att väja tematik, samt utforma sal eller byggnad. Dynamiken skapar förutsättningar för det oväntade att uppstå. Konstnärerna är ofta de som har en förmåga att ställa frågor och visa upp en spegel mot vår samtid och oss själva. Men den konstnärliga friheten är en grundförutsättning och utan uttalad metod ges plats till den egna konstnärliga drivkraften att genomföra angelägna konstprojekt. Alma är utformat så att det ger flexibilitet, möjligheter. Ska en vägg rivas, ska hål sågas i golv, en paviljong genomborras så sker detta. Vill en professor i teoretisk fysik ha sin avhandling och disputation som en performance då finns inga hinder. Behövs plats för två veckors övernattning för en konstakademi, då ställs tio tält i salen , en dusch byggs , tvättlinor spänns upp som en stor installation. Utställningsmediet utvecklar sig självt på ett kanske naturligt sätt genom att det inte finns barriärer. Vi testar filosofiska samtal varvat med konst, vi står öppna, arbetar gränsöverskridande och hela verksamheten är en enda kreativ process. Alma Löv andas kreativitet som smittar av sig på alla, på oss, på konstnärer och framförallt på publiken.